

DİYELİM Kİ...

Diyelim ki,
Biz öldük, siz kaldınız.
Diyelim ki,
Kurudu ormanlar, nehirler, yuvalarında
kuşlar.
Diyelim ki,
Ateş olup küller üfürdünüz memlekete.
Baktınız,
Kalmamış yakacak tek bir ağaç,
Sönmeyen ocak,
Akacak tek damla gözyaşı.
Sonra..?
Geçip ortasına ölümün düğün mü
kuracaksınız..?
Diyelim ki kurdunuz,
Külden ağaçlar,
Uçmayan kuşlar,
Ağıtlar,
Bu ziftli yaslar sarmışken toprağı
mutlu mu olacaksınız..?
Bize nasip bunca kalp ağrısından
size tatlı huzurlar kalır mı dersiniz..?
YAZIK..!!!

Davaya ibadet diye diye, toprağına ihanet
edensiniz.
Lakin unutmaz toprak..!!!
Bakın göreceksiniz..
Yakan,
Yıkan,
Bozan,
Ölüm saçan ellerinizden ayırmayın
gözünüzü.
Onlar boğacak sizi.
Yavaş ve acı içinde kesilecek nefesiniz,
henüz gelmeden eceliniz.....
Yaktığınız can kadar yanacaksınız...

Derya CESUR